

Við „bestu sannføring“ aftur í 60'uni!

SAMA dag sum tíðindini börust, at Sjalvstýrisflokkurin tók klipi síni úr tí borgarligu „sjalvstýrissamgonguni“, frættist – sjálvandi ikki í Útvarpinum men í Sjónvarpinum – eitt tíðindafólk aftrat hevði sagt seg úr starvi í Útvarpi Føroya.

SOSTATT er útvarpið eisini farið „aftur í 60'uni“, tá einans teir triggir Niels Juul, Elias og ívar mannaðu mentunnarstovnin niðri á Bryggjubakka. Nú biðar lurtarin bara eftir lögnum Nordlandsnætur og Jeg venter på deg til du kommer, sum vóru tey vanligastu fyri 30 árum síðani, áðrenn „pikatræðstónleikurin“ og stereo høvdu sæð dagsins ljós.

SKEMT til viks, tí støðan er álvarsom. Ongatíð áður hava vit

havt so nógv brúk fyri einum góðum útvarpi og einum góðum sjónvarpi sum just nú, tí um stutta tíð fer ein triðingur av Føroya fólki høvi at taka fleiri útlenskar sjónvarpsrásir. Hevur árin og ávirkanin verið stór uttaneftir higartil, verður tað ikki minni, tá Sjónvarpsdiskur Tórshavnar kommunu fer at virka. Meðan sjónvarpið roynir at taka dystin upp og roynir at bota dygdina, er Útvarpið læst fast í bakkgervinum, og endursendingar og tónleikur er dagsins rættur.

ORSØKINA til soltna kostin er, at so at siga øll programm- og tíðindafólkini eru rýmd. Tey vóru ikki bara ónøgd, men orkaðu ikki longur at starvast undir tí einaræðslyntu leiðsluni. Bara seinasta árið hava eini 15 fólk stungið halan millum beinini. Fyrst kunnaðu tey landsstýrið um óarbeiðslugu støðuna í eini drúgvari frágreiðing og síðan fóru tey í verkfall í ein mánað fyri leggja storri álvara í málið.

FÓLK, sum í fyrstuni yptu óksl, og hildu fyri, at talan var ófriðarkroppar og at tað var ein politisk kvettroynd, ásanna helst nú, at hesi mongu gávuríku og skapandi fólkinu lögdu størsta álvarsemi í málið við at vilja ofra stórv síni, um málið ikki varð loyst.

ÚTVARPSMALIÐ, og ta vend tað fekk, sýnir eisini mentunnarpolitikin hjá hesi skurvutu samgonguni, sum í fyra mánaðir royndi at fáa handatak og fótafesti á tí heldur hálu helluni úti í Tinganesi, tí landsstýrið visti, hvønn veg tað bar. Við at seta tann nógv umstrídda persónin í starvið

sum programmleiðara og vara-stjóra visti landsstýrið, at tað legði eina uppáttur betri dreining, so tey síðstu programm- og tíðindafólkini kundu smoyggja sær úr „sortudikinum“.

IKKI lögdi, at fólk nú argast. Lurtarin hevur krav upp á meira. Fyri einar 1000 krónur árliga hevur hann krav upp á eitt betri og fjølbrotari útvarp. Núverandi stóði stendur ikki mæt við útvarpsgjaldið, sum lurtarin skal gjalda, um hann vil ella ikki.

TAÐ er helst nyttuleyst hjá okkum at heita á landsins myndugleikar um nú at gera nakað álvarsamt. Landsstýrisins politikkur hevur miðað imóti, at hesin almenni mentunnarstovnurin skuldi avfólkast, tí sambært lógmann, Jógvan Sunstein, í viðtali við hetta blað, so setti eitt samt landsstýri programleiðaran í tað nýggja starvið „eftir bestu sannføring“!

sosigatey

TINGAKROSSUR

Politiskt gass

Soleiðis kallar Tingakrossur oddagrein í vikuni, har politiska og búskaparliga støðan verður viðgjord. Blaðið skrivur m.a.: – Hvat ger tingmanningin við støðuna? – Jú teir nýta hana til at tveita politisk runublek eftir hvørjum øðrum. Istáðin fyri at tosa um framtíðina, so mæla teir um fortíðina og vísja ell um, at teir sjálvir og flokkur teirra eru feilfrir, lydaleysir, meðan øll hini hava skyldina fyri alt tað ónda, ið hótir Føroya land. Og blaðið skrivur viðari: – Litil er virðing borgaranna fyri landsins kosnu fólki – fleiri sjónleikar av tí slagnum, sum var at hoyra undir orðaskiftinum um búskaparstöðu Føroya, fara ikki at bota um støðuna.

Tá ið støðan er so álvarsom, sum hon er, so er at standa saman, so er at spyrja: hvat kann eg og flokkur min gera fyri Føroyar? So er at gloyma hatur, gamalt klandur, persóns- og flokksdyrkan og at fara til verka landinum til gagns.

Tingakrossur skrivur viðari, at orsökini til, at støðan er sum hon er, er tann, at eignin vil ella torir at siga nei, viljin til politikk, ið kostar finnst ikki. – Vit vanligu veljarar krevja av tykkum fólkavaldu, at tit halda tykkum til málið, ið fyriliggur, at tit venda øllum tónum politiskum skjaldbakið og víðgæra teir spurningar, ið eru fyri hondini. Vit krevja eisini, at tit sýna tað dirvi, sum krevst í krepputíðum – eisini at tit eru tilreiðar at gjalda tingsess tykkara fyri avgerðir, ið veljarin ikki fer at takka tykkum fyri fyrrrenn um hundrað ár skrivar Tingakrossur, sum endar við at skriva, at tað er óhugnaligt, men ikki lygn, at

fyri borgarum flest er ein politikkari ein persónur, tú aldrin kann lita á, og lyftini hjá politikkarum verða mett sum, um ikki 100% lygn, so 99,9% lygn. Tingakrossur skrivur, at tíðin og støðan er so mikið álvarslig at eftirlýst verður sannleiks tos, álvara tos og erligheit.

Politikkararnir mugu tora at siga at „eg mistók meg“ og „eisini eg havi ábyrgdina“. Henda politikk ynskir Sjalvstýrisflokkurin at gera seg til talsmann fyri skrivar Tingakrossur.

DAGBLAÐIÐ

Fimta valið í háltannað ár

Dagblaðið skrivur eisini um politisku støðuna. Tað visir á, at tað eru ikki meira enn sjei mánaðir farnir síðan seinasta lögtingsval. Fyri seks mánaðum síðan vóru by- og bygdaráðsval um alt landið við stórarí luttøku. Síðani hava verið hildin tvey fólkatingsval síðani 1987, so at skula biðja føroyingar fara til valborðið aftur á fimta sinni í bert 18 mánaðir sigur ikki so lítið um tvørandi evnini hjá teimum fólka- valdu at umsita tað umboðandi demokrati, sum vit hava í Føroyum skrivur Dagblaðið, og heldur fram: – Hin

vegin hevði veljarafjöldin ivaleyst havt eitt høvi til at geva teimum flokkum turt uppá, sum hava ábyrgd av tí syndarlaga búskaparfori, landið er komið út í. Tí kann nýval neyvan vera nakar gloypibiti fyri Javnaðin. Helst líka lítið fyri tjóðveldisflokk, hóast flokkurin hevur víðurkent sína medskild í tótabúnum, henda samgonga tók upp. Dagblaðið skrivur, at høvuds- málið má vera at fáa meiriluta á lögtingi fyri kreppuuppskotinum, hóast eingin samgonga er. Eitt slíkt fleirtal má fáast. So kunnu flokkar og politikkarar aftaná brúka kreftirnar til at finna nýggja samgongu ella annan enda á óvissuni skrivur fólkatlokssmálagnid.

14. SEPTEMBER
FØROYSK TJÓÐVELDI

Halda hondina yvir teimum mógvandi

14. September skrivur eisini um politisku støðuna. Blaðið skrivur, at orðaskiftið um kreppulögirnir visir, hvussu føroyskir politikkarar halda hondina yvir teimum mógvandi í okkara samfelag. Teir flestu eru imóti, at 50% skattahámakið verður sett úr gildi eina tíð. Blaðið spyr,

um tað ikki var rimiligt, at tey, ið hava tað, rinda eitt sindur meira, gjordu tað í størri mun? Hvi skulu altíð vera boð eftir Palleba, rindar hann ikki nog mikið frammanundan? 14. September vil vera við, at støttarmunurin í landinum er stórir. Tað er ikki Palleba sum eigur uttanlands-skuldina, men heldur handils- og vinnulivið og serliga tey, sum spekulera í uttanlands-lánum. Fiskivinnan má leggja á annan bogy sigur blaðið, men neyðugt er við tiltøkum nú beinanvegin skal ikki alt samfelagið gjast lamið.

YGGJA TÍÐINDI

Skrivið út nýval

Hetta skrivur Oyggjatiðindi í oddagrein í gjár. Blaðið heldur, at føroyingar hava verið til rúkkur í ríkligt mæt. Hann hevur tó fingið eitt burtur úr. Hann hevur fingið staðfest, at óngin, als óngin áhugi er hjá tingmonnum og landsstýrismonnum at taka í egnan barn og byrja at spara hjá sær sjálvum. Og nú má Jógvan Sundstein vera nøgdur, tí hann kláraði hóast alt at

sita sum lögmaður (í tjóðveldisspennitroyggju) í fyra mánaðir skriva Oyggjatiðindi.

Vendelbo
Marmuláta 1 kg
Best og bilagast og í fittari leikspann til bornini.

